

9. SMERY ĎALŠIEHO ROZVOJA KRÍZOVÉHO MANAŽMENTU

Naša spoločnosť prechádzala v deväťdesiatych rokoch 20.storočia zásadnými, priamo je možné povedať, systémovými zmenami. Na začiatku deväťdesiatych rokov sa zmenilo spoločenské zriadenie, postupne sa transformuje sociálna sféra i ekonomika. 1.januára 1993 sa vytvorila samostatná Slovenská republika a postupne sa kryštalizujú jej strategické ciele a reálne možnosti. V neposlednom rade sa ľudstvo nachádza na prelome 20. a 21.storočia na počiatku novej etapy vývoja, ktorá je charakterizovaná ako globálna spoločnosť, prípadne globálna informačná spoločnosť. Podstatou tejto skutočnosti sú dve hlavné príčiny, globalizácia vo svete vo všetkých sférach ľudskej činnosti a technická revolúcia vyvolaná informačnými technológiami. Uvedené zmeny sa dotknú celej spoločnosti, predovšetkým ekonomiky.

Slovenská republika sa od svojho vzniku snaží byť len konzumentom európskej bezpečnosti, ale sa chce aktívne podieľať na tvorbe bezpečnej klímy v regióne. Politickí predstavitelia štátu deklarujú snahu o vytvorenie systému národnej bezpečnosti, ktorý by mal charakter globálneho systému určeného na riešenie otázok obrany, vnútornej bezpečnosti a ochrany a zároveň by bol prejavom svojbytnosti SR. Slovenská republika sa chce podieľať na medzinárodnej spolupráci nielen vo vojensko-politických a hospodárskych otázkach, ale aj pri ochrane pred ekologickými a technologickými haváriami, živelnými pohromami, medzinárodným terorizmom a radom ďalších krízových situácií. NR SR prijala začiatkom roku 2001 Bezpečnostnú stratégiu SR, ktorá sa stala základom pre vytváranie nového legislatívneho rámca krízového manažmentu. Dôležitou skutočnosťou, ktorá súvisí s prijímaním stratégie, bola zhoda opozície a koalície a jej prijatie prevážnou väčšinou poslancov.

Globálny systém vytvárania národnej bezpečnosti SR predstavuje komplex legislatívnych opatrení, presne vymedzenej pôsobnosti a kompetencií ústredných orgánov štátnej správy na úseku obrany, bezpečnosti a ochrany, ako aj síl a prostriedkov, ktoré sú vyčlenené na riešenie jednotlivých krízových situácií. Je to rozsiahly systém, ktorý musí byť vnútorne zladený a musí umožňovať synergický účinok autonómnych podsystémov. Takýto globálny systém si vyžaduje vytvorenie účinného všestranného monitorovania krízových javov, ich priebežnú komplexnú analýzu a účinnú reakciu na ne na jednej strane a modernú informačnú podporu na strane druhej.

Vyhodnocovanie krízových javov musí prebiehať podľa spoločných zásad a po jednotnej rozhodovacej línii. Konkrétne riešenie kríz však musí vychádzať z ich podstaty, rešpektovať optimálne technologické postupy a zohľadňovať ich špecificky. Jedným z rozhodujúcich výkonných prvkov určených na riešenie krízových situácií by mal byť aj pripravovaný integrovaný záchranný systém.

Rozvoj krízového manažmentu v podmienkach Slovenskej republiky si v najbližšom období vyžiada prijatie radu legislatívnych noriem a v súlade s nimi vyrovnanie systémových zmien v procese riešenia krízových situácií, ale aj v zabezpečení zdrojov na ich riešenie (vrátane systému hospodárskej mobilizácie). Okrem už prijatých zákonov (Ústavný zákon o bezpečnosti SR, zákony o zabezpečení obrany SR, o Bezpečnostnej rade SR, o ozbrojených silách, o integrovanom záchrannom systéme, ...) je nevyhnutné priatť rad ďalších, ktoré doladia celý systém krízového riadenia a komplexne budú vychádzať z nových vonkajších

podmienok po vstupe SR do EU a NATO a po udalostiach z 11. septembra v USA, či z ruského Beslanu.